

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Illvstre Miracvlvm Imaginis saluatoris, quæ à Iudæis in Vrbe Beryto crucifixa copioso manauit sanguine. Contigit (vt notat Baronius) temporibus Constantini Iunioris & Irenes vxoris eius qui simul ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

constantiam Tyranno: qui cum neque promissis, neque cruciatibus, quidquam se promovere cerneret, ignis supplicio furens frendensq; martyrem toto iam corpore laniatum condēnauit. Prolata sententia, confestim ex officinis & balneis ingens lignorum sarmentorumque fuit prolata congeries: in quam subditis ignibus coniectus martyr beatum Deo spiritū tradidit. Fertur frontem, oculos, pectus, totumque corpus Crucis signo admiranda quadam pietate munisse, & sic demum lætabundus è vita excessisse. Corpus fuit ab eximia pietate matrona Eusebia nomine sindone inuolutum, & preciosis delibutum vnguentis in ciuitate Euchaitarum honorificè conditum.

In ignem missus reddidit Deo Spiritum.

Locus sepulture eius.

ILLVSTRE MIRACVLVM IMAGINIS saluatoris, quæ à Iudæis in Vrbe Beryto crucifixa copioso manauit sanguine. Contigit (vt notat Baronius) temporibus Constantini luminorū & Irenes * vxoris eius qui simul regnare ceperunt anno Domini 781. teste C. Baron. Tom. 9. Annalium. Tribuitur autem tractatus Athanasio Alexandrino Episcopo, sed Baronius censet potius esse Episcopi cuiusdam in Syria eodē nomine appellati.

** matris
Vide C. Baronii Not.
Martyr.
Roman.*

9. Nouem.

BERYTVS ciuitas est in finibus Tyri & Sidonis sita, Antiochensibus vectigalis: in qua frequens erat Iudæorum natio. Contigit autem vt Christianorum quidam à Iudæo conductum propè Synagogam haberet domicilium; in quo ex aduerso lectuli venerandam imprimis Christi Iesu fixam habebat imagi-

imaginem: integram ipsius Saluatoris proportionem insigni artificio exprimentem. Porro cum idem Christianus ædes paulò laxiores commodioresque ad habitandum inquireret, ijs tandem in alio ciuitatis loco iuueptis, domiciliū mutauit: & res omnes, vna illa imagine per obliuionem relicta, eo transtulit. Agebantur hæc omnia diuina quadam prouidentia; quæ hisce ipsis rebus quosdam ad sui nominis agnitionem pertrahere disponebat. Itaque Christiano illo migrante, alius quidam Iudæus loci commoditate captus; ædiculam illam conduxit; & aliquamdiu, eiusmodi imagine affixa, ne visa quidem, illic habitauit.

Antiquissima Christi imago.

Accidit autem vt die quodam gentiliū suorum quosdam ad prandium inuitaret; & vnus conuiuuarum sublati oculis imaginem illam conspiceret: moxque conuersus ad conuiuato-rem, Tu, inquit Iudæus cum sis, qua fronte tandem huiuscemodi imaginem domi tuæ habere audes? Non dicam, quod plaustra conuiciorum & maledicta in Dominum Saluatorem hic effuderit. Conuiuator autem seipsum purgare studens, affirmabat etiam sanctè, se huiusmodi imaginem hæcenus non vidisse: atque ita, qui inuitatus fuerat, tunc quidem tacuit; sed nefaria religionis superstitione tactus, paulò post ad principes sacerdotum hominem detulit, quod imaginem Saluatoris in ædibus conseruaret. Illi verò audita re, cum ingenti hominum eiusdem nationis turba, ad ædes illas, in quibus imago habebatur, aduolant; & Iudæum quidem extrà Synagogam eijciunt, imaginem verò furore pleni in terrâ detrahunt dicentes:

Vide quos magistros sequantur I. conomachi.

Quem-

Quemadmodum patres nostri illuserunt ei, ita & nos faciamus. Tūc certatim omnes imaginem, in Christi Saluatoris iniuriam ijs affectu conuicijs, quæ nemo sanæ mentis excogitare posset. Omnia enim illa supplicia, quæ Christus pro humani generis redemptione sustinuit, imagini irrogarunt. Tandem cunctis expletis, ne quid omitterent, vnus eorum lancea latus imaginis Dominicæ transfixit: & ecce, stupendum profecto miraculum, confestim sanguinis & aquæ riuuli emanare ceperunt. Eo spectaculo principes sacerdotum & seniores variè affecti, vt rei exitum contemplarentur, hydriam vulneri admouerunt, sanguinemque & aquam defluentem exceperunt. Fuit absque mora vlla subito repleta hydria: quam deindè ad synagogam suam detulerunt. Dicebant enim; Quoniam Christicolæ susurrant, Christum multa & inaudita in mundo patrâsse miracula, quæ omnem industriam humanâ & potentiam superant, accipiamus hunc sanguinem & aquam & infirmos quoslibet ijs perungamus, & si quidem vera sunt, quæ de Christo referuntur, continuò sanitatem consequentur: sin autem, certè dubium non est, mera esse commenta, quæ de Christi virtute & potentia iactitant.

His dictis, hydriam ad synagogam deferunt; magna spe & desiderio suspensi, vt summam Christo æterni Regis filio iniuriam irrogent. Congregauerunt itaque ingentem languidorum multitudinem: inter quos, quidam provecitæ ætatis vir, ab ortu membrorum omnium dissolutione miserrimè vexatus, ab eis perunctus, repen-

Vide stupendum miraculum.

Sanguis ex luere imaginis Christi, à Iudæis conseruatur.

Miracula ex sanguine imaginis Christi.

repentè de suo exiliens grabato Christū Dei filium magna voce laudavit. Pari ratione cæci nonnulli amissum lumen recipere meruerunt. Indè alij plurimi varijs languoribus & infirmitatibus oppressi, mirabili Dei virtute, vndique perfusi, pristino sensu redintegrato, laudes Christo Iesu Saluatori nostro iubilauerunt. Dum hæc fiunt, & omnia magnis lætitiæ vocibus perstreperunt, tantus languentiū ad synagogam factus est concursus, vt locus, quanquam amplissimus, omnes non caperet. Nemo tamen non sanitate donatus abibat. Si enim singula, quæ illic facta sunt miracula & prodigia, referre velimus, fastidium lectori generabimus.

Omnes autē principes sacerdotum & seniores & Iudæi vtriusque sexūs omnes, confestim cū multis lachrymis & crebris singultibus, detestata perfidia, Christo sua nomina dedere, atque ad ecclesiā pariter confluentes, magnis vocibus, metropolitani prouoluti vestigijs scelera sua confessi sunt: & cuncta, vt acciderant, eidem studiosè quærenti, ex ordine retulerunt.

Iudæi permulti credunt in Christum.

Porrò Christianus ille, qui dominus & hæres imaginis erat, accitus & quesitus, vndè iconam illam habuisset, aut à quo tā mirabiliter posita esset, hæc quæ subiungimus, respondisse fertur: Nicodemus qui ad Iesum noctu venisse fertur, eam imaginē proprijs manibus formavit; moriensq; Gamalieli testamento reliquit. Gamaliel autem cum diē sibi cerneret adesse extremum, Iacobo eam donauit. Iacobus verò Simeoni & Zachæo, & sic per temporū successiones in Hierosolyma perduravit. Cæterum imminente vrbis vastatione, quæ quadragesimo & ter-

Nota de imaginis antiquitate. Ioann. 3.

& tertio post ascensionem Domini anno, per-
trata est: Fideles à Spiritu sancto admoniti,
biennio antequam Titus & Vespasianus extre-
mam vrbi cladem inferrent, cum rebus suis ve-
niuersis ad regnum Agrippæ Regis qui cū Ro-
manis tunc fæderatus erat se transtulerunt.
Quo tempore etiam hæc effigies cum cæteri-
bus ecclesiasticis deportata, vsque hodie
in Syria permansit, quam ego ipse à parenti-
bus ex hac luce migrantibus mihi traditam iu-
re hæreditario vsque nunc possedi. Hæc certa
& indubitata ratio est, de icona sancta Domi-
ni Saluatoris, qualiter de Iudæa in Syriam par-
tes deuenerit.

*Iudæi fidem
Christi sus-
cipiunt &
baptizantur.*

His auditis metropolitanus incredibili gau-
dio perfusus Iudæos supplices peramanter ex-
cepit; & diebus plurimis Christiana disciplina
erudit: & postremò catechumenos triduo an-
peracto ieiunio ex aqua & spiritu sancto rege-
nerauit. Illiverò vt fonte salutari lustrati sunt,
synagogam suam in honorem Saluatoris con-
secrandam ei obtulerunt: quam metropolita-
nus magno cum gaudio & populi totius festi-
uitate ritè expiatam, Christo Domino humani
generis Saluatori dedicauit. Intereà tamè vna
cura noctes diesque eum sollicitabat, quid de
hydria illa quæ Dominicum intra se retinebat
cruorem, ageret: aut quo satis digno honore
tantum miraculum æterna celebritate dignif-
simum, prosequeretur. Tandem salubri reper-
to consilio, vitreâs curauit fieri ampullas, in
quibus singulas de aqua & sanguine infudit
portiones: easque per Asiam Aphricam, & Eu-
ropam dirigēs, cunctos ecclesiarum antistites
ad an-

*Festum ha-
im miraculi*

ad annuam tanti miraculi festiuitatem summo gaudio celebrandam admonuit.

*indicitur in
perpetuam
rei memoriã.*

VITA SANCTAE ET SEMPER MEMORANDA THEOCTISTES LESBIA: Ex ea quae est per Simeonem Metaphrast. conscripta.

*Vide Notat.
C. Baron. in
Martyr.
Rom.*

LESBOS insula est in AEGRO AEOLICARUM vrbiū Metropolis, vniuersae Troadis quondam obtinens imperium. In ea Methymna ciuitas est, memoratu cum primis digna; cum propter res alias; tum vel eo solum nomine, quod Theoctisten admiranda pietate foeminam produxerit. Ea enim infans adhuc orbata parentibus in sacrarum virginum concessit monasterium, vbi annis non paucis caelesti disciplina, magno cum fructu imbuta fuit. Accidit autem vt octodecim annorum puella, diebus Paschalibus sorore in vico propinquo habitantem salutatura excurreret: & animum poenitentiae laboribus fatigatum honesta recreatione relaxaret. Noctu autem Arabes Cretenses, facta excursione, omnes in miserandam valde captiuitatem abduxerunt. Manè vero cum de more, barbaro planè atque nefario, praena cecinissent, sublatis anchoris passisque velis, cum omni illa captiuorum turba in Parum nauigarunt. Adductis autem captiuis cum inter se de precio redemptionis contenderet, Theoctiste, accepta occasione, fuga salutem quaesuit, cursuque in siluam delata, inter dumos vepresque, non sine copiosa sanguinis effusione, deluit, donec scelestos illos praedones à litore soluisse, & fretum nauigare conspexit. Tum

*10. Nouẽ
Patria eius.*

*Fit mona-
cha.*

*Abducitur
captiua in
Parum.*

Capit fugatiã.

Hh verò